

I si Cititorii

Informații
notariale
Vrea
să dea
pământul
statului

Un cititor din județ ne-a întrebat dacă poate dona terenul agricol direct statului. „Nu mai am cu ce să îl lucrez și așa vrea să îl dau înapoi la stat, să îl lucreze ei. Aș dori să știu dacă pot face acest lucru și cum ar trebui să procedez”, întreabă cititorul nostru.

În ceea ce privește donațiile făcute statului, acceptarea acestora se realizează în următoarele condiții:

- donațiile oferite ministerelor, altor organe sau instituții centrale care depind direct de Guvern, precum și unităților bugetare care fac parte din sistemul acestora se acceptă de ministrul sau conducătorul organului sau al instituției centrale de stat;

- donațiile oferite unităților administrativ-teritoriale se acceptă, după caz, de consiliul județean sau de cel al municipiului București;

- donațiile oferite regiilor autonome sau societăților comerciale cu capital majoritar de stat se acceptă de conducătorii acestora, însă dacă sunt de interes național, cu autorizația prealabilă a organului tutelar; iar dacă sunt de interes local, cu autorizația consiliului județean sau cel al municipiului București, după caz. Dacă obiectul donației este un imobil situat într-o localitate, se cere și avizul Departamentului pentru Administrația Publică Locală.

Bunurile grevate de sarcini sau pentru care există restanțe la impozite sau taxe pot fi acceptate numai cu avizul Ministerului Finanțelor.

Teodora Miron

Împreună
pentru o

mai bună

Clientul nostru,
stăpânul nostru?

Am primit pe adresa redacției o scrisoare semnată de Mihai Florescu. Cititorul nostru are o problemă și, din păcate, nu știe exact cum ar trebui rezolvată.

„Pe data de 15 februarie 2012, în jurul orei 11,00, am schimbat la casa de schimb valutar SC CSV Convert Exchange SRL, complex Micro 17, suma de 600 de euro (în bancnote de câte 100) și 200 de dolari (tot în bancnote de 100). În momentul efectuării schimbului, nu am avut cartea de identitate la mine. Mi s-a spus că nu este o problemă și se poate schimba dacă îmi declar identitatea. Am acceptat. Am primit contravaloarea în lei pentru cei 600 de euro. Cursul era de 4,33 lei/

euro. Am primit două bancnote de 500 de lei, cinci bancnote de 200 de lei și nu mai rețin exact dacă restul au fost trei bancnote de 200 de lei și patru de 50 de lei sau două de 100 de lei. Schimbul în euro valora 2.538 de lei. Mi s-au cerut doi lei pentru rotunjirea sumei. Am primit suma de 2.600 de lei. Pe moment nu știu ce a fost în capul meu, cu toate că am avut ceva rețineri. Am luat banii și am plecat. Luni, pe 21 februarie 2012, mi-am dat seama că ceva nu este în regulă cu banii pe care i-am schimbat, neprimind decât contravaloarea sumei în euro. Am avut niște probleme în familie în toată această perioadă și nu am realizat ce s-a întâmplat atunci.

În aceeași zi am fost la casa de schimb și am discutat cu angajatele firmei. Era numai una din cele două din momentul când am făcut schimbul. Am fost acuzat că nu am sesizat imediat cele întâmplate, fapt pentru care am recunoscut că sunt vinovat și îmi asum toată responsabilitatea, dar tot ele au spus că nu este nicio problemă, se poate vedea totul pe camera de supraveghere din incintă. Mi s-a adus la cunoștință că am semnat cele două foi de schimb și atunci am cerut să vad și eu cele două foi. Pe foi, la semnătură client nu este semnătura mea și m-au rugat să semnez pe versoul foi. Eu acele foi de schimb nici nu le-am văzut. Am mai schimbat și pe 17 februarie suma de 100 de euro, fără să semnez acea fișă, dar nu au fost probleme și tot acolo am mai schimbat sâmbătă 40 de euro. Menționez că nu acuz pe nimeni, dar aș dori să fie vizionată partea înregistrării de pe camera de supraveghere cu momentul când s-a făcut schimbul.

Am anunțat cazul la Protecția Consumatorului și am fost trimis la Secția 3 Poliție. La secție am discutat cu poliștii de proximitate în competența căruia se află casa de schimb. Acesta a fost la fața locului și m-a anunțat telefonic că nu se poate viziona acea casetă din motive de securitate pentru casa de schimb. Angajatele casei

de schimb mi-au promis că în momentul venirii celui care se ocupă de camerele de supraveghere voi fi anunțat și împreună vom viziona acel moment. Am lăsat numărul de telefon pentru contactare, dar nu am fost anunțat. Între timp, caseta de supraveghere cu momentul când s-a făcut schimbul ca să mă interesez ce s-a mai întâmplat am fost înștiințat că nu am voie să vizionez cele petrecute și să fac o sesizare, dar fără să-mi spună către cine. Din câte știu, poliștii le-a adus la cunoștință și m-a distrugă înregistrarea. Mai departe, nu mai știu cui ar trebui să mă adresez”, scrie Mihai Florescu.

T. Miron

De la sursă

Ce este și ce misiune
are Avocatul Poporului

Pe bulevardul Marea Unire, în zona Faleza Dunării, în clădirea Camerei de Conturi, își desfășoară activitatea Biroul teritorial Galați al instituției Avocatul Poporului, având ca rază de competență județele Brăila, Galați și Vrancea.

Biroul Teritorial Galați al instituției Avocatul Poporului și-a început activitatea în luna martie 2006. De atunci, am prezentat activitatea instituției în numeroase rânduri, atât prin apariția la televiziunile locale, cât și prin articole publicate în presă. Cu toate acestea, multe persoane ne-au solicitat și ne solicită în continuare, atât în cadrul audiențelor, cât și prin intermediul petițiilor, consultații juridice sau reprezentare în justiție. De aici rezultă că publicul larg nu cunoaște încă, în suficientă măsură, ce este și ce misiune are instituția Avocatul Poporului. Drept urmare, ne propunem ca, în trei articole succesive, să răspundem sintetic, dar cât mai complet, la aceste întrebări.

Drepturile omului

Este un adevăr de necontestat că fundamentul democrației liberale de tip occidental îl constituie drepturile omului. Preocuparea pentru o formulare clară și cuprinzătoare a acestor drepturi s-a concretizat pentru prima oară, în spațiul european, prin Declarația Drepturilor Omului și Cetățeanului din 1789, adoptată de Adunarea Națională a Franței Revoluționare, la 26 august 1789. Drepturile omului au constituit, ulterior, obiectul a numeroase texte internaționale și constituționale, pentru a se materializa recent, într-o formulare completă și detaliată, în „Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene”, anexă la Tratatul de la Lisabona. În România, Constituția din 1991 cuprinde un întreg titlu consacrat drepturilor și libertăților fundamentale. Realitatea a de-

monstrat însă că nicicând și nicăieri drepturile omului nu se respectă întotdeauna și în totalitate, motiv pentru care în statele democratice se acordă o atenție deosebită garanțiilor acestor drepturi. Garanția cea mai importantă, la îndemâna cetățeanului, este considerată accesul efectiv la o judecată corectă, realizată de către o instanță independentă și imparțială, într-un termen rezonabil. Accesul liber la

Liviu
Coman-
Kund

justiție s-a dovedit însă insuficient deoarece, pe de o parte, justiția nu este gratuită, iar pe de alta, procesele pot dura timp îndelungat, în condițiile existente a cel puțin două grade de jurisdicție.

Garanții suplimentare

S-a conturat astfel necesitatea instituirii unei garanții suplimentare în favoarea cetățeanului, de natură necontencioasă, gratuită, prin care autoritățile publice, în special cele administrative, să poată fi determinate să înceteze singure încălcările de drepturi pe care le-au comis și să repare efectele acestora. Suedia a fost prima țară în care s-a cristalizat, în anul 1809, o instituție menită să satisfacă această necesitate, instituție care a primit denumirea de *ombudsman*. Menționăm că în limba suedeză *ombud* înseamnă mandat, procură, imputernicire și prin raportare, *ombudsman* desemnează instituția investită de Parlament să examineze plângerile celor care pretind că le-au fost

încalcate drepturile garantate de Constituție. *Ombudsmanul* apare astfel ca un mandat permanent al Parlamentului, însărcinat să supravegheze modul în care administrația își îndeplinește misiunea și respectă drepturile administrațiilor. Este important de subliniat că *ombudsmanul* realizează, în principal, o procedură de conciliere între cetățean și o autoritate administrativă publică. El nu are putere sancționatorie, bazându-se pe puterea de convingere. Demersurile sale au scopul de a conduce la o soluție amiabilă. Evident, această filosofie instituțională are la bază prezumția de bună-credință a administrației publice. De principiu, administrația beneficiază de regimul de putere publică numai pentru a realiza interesul general. Ea nu poate acționa legitim decât pentru realizarea acestui interes. Neurmărind deci interese personale sau de grup, nimeni nu o împiedică să-și repare propriile greșeli. Dimpotrivă, în acest fel demonstrează că servește interesul public. Deci, eficacitatea acțiunii *ombudsmanului* este dată de capacitatea administrației de a-și repara singură greșelile.

Având ca sursă de inspirație *ombudsmanul*, Constituția României a consacrat instituția Avocatul Poporului. Crearea efectivă a acestei instituții s-a produs în anul 1997, după adoptarea legii sale organice, mai precis, Legea nr.35/1997.

Persoanele care se consideră lezate de autoritățile publice trebuie să știe că Biroul teritorial Galați al instituției Avocatul Poporului este întotdeauna în slujba cetățeanului și poate fi contactat telefonic la numărul 0236/32.00.10 și pe e-mail la adresa avpgalati@avp.ro; de asemenea, acordă zilnic audiențe, între orele 9.00 - 16.00, cu excepția zilei de vineri, când programul este de la 9.00 la 12.00.

Expert, Liviu Coman-Kund

Problemele gălățenilor

Nereguli la asociațiile
de locatari

Gheorghe Melinte a venit săptămăna trecută la redacția cu o scrisoare pe care a trimis-o și la conducerea Asociației de Locatari nr. 113. Gălățeanul a solicitat asociației de locatari o copie detaliată după fișa de client, în care să se regăsească cuantumul și modul de calcul al debitelor pe care le-a achitat și al celor restante față de Asociația Nr. 113. Cititorul nostru a dorit ca scrisoarea să fie publicată în ziar, în speranța că așa va primi, într-un sfârșit, răspuns din partea celor de la asociație.

„Vă aduc la cunoștință că prezenta cerere, întemeiată în drept pe Legea nr. 230 din 6.07.2007, vi se adresează în urma faptului că în data de 11.01.2012, atunci când am vrut să îmi achit datoriile restante față de asociație, nu mi-au fost încasați banii pentru un motiv pe care îl consider neîntemeiat.

Atașat la această copie vă solicit, conform legii, și o listă cu angajații Asociației 113 și funcțiile acestora, întrucât nu am cunoștință de existența vreunui administrator, a unui comitet executiv și a unei comisii de cenzori (funcții expres prevăzute de lege), motiv pentru care mă aflu în imposibilitatea de a mă adresa, gradual, în funcție de natura problemelor ce derivă din relațiile presupuse de raportul juridic dintre mine personal, în calitate de proprietar, și asociație.

Vă atrag atenția că în ultimii cinci ani nu a fost convocată nicio

ședință cu caracter de adunare generală la nivelul asociației, prin care să se dezbate problemele cu caracter administrativ, problemele locatarilor și mai ales cotele indivize ce presupun cheltuielile prevăzute de lege (fond de rulment, penalități, salariile angajaților etc).

De asemenea, vă fac cunoscut faptul că nerespectarea celor menționate mai sus constituie o încălcare a art. 23 al. 3 și a art. 27 al. 1 lit. a, b, c, d din Legea nr. 230.

Din cauza netransparenței, în ceea ce privește acțiunile de coordonare și administrare din cadrul Asociației nr. 113 și a anumitor vicii procedurale, pe care le-am constat lovindu-mă de ele în calitatea mea de proprietar în această asociație, vă aduc la cunoștință faptul că, dacă nu veți respecta termenul prevăzut de lege cu privire la răspunsul pe cale scrisă și înregistrată la această cerere, care mi se cuvine în fapt și în drept, voi reclama activitatea dumneavoastră pe care o consider defectuoasă, împotriva legii și mai ales împotriva dreptului meu generat de calitatea de proprietar, către instituțiile abilitate să verifice și să sancționeze în conformitate cu art. 56 al. 1 lit. b din Legea Nr. 230 din 6.07.2007, și în conformitate cu celelalte prevederi din Dreptul Civil, Dreptul Financiar-Fiscal și, dacă va fi cazul, din Dreptul Penal”, scrie Gheorghe Melinte.

Teodora Miron

Instituțiile
publice
dau frâu liber
informațiilor

Instituțiile de stat, impinse de la spate de cererile personale ale cetățenilor, sunt obligate, conform Constituției, să ofere informațiile relevante cu privire la activitatea lor sau la angajajii care deservesc publicul. Adoptarea Legii 544/2001 privind liberul acces la informațiile de ordin public a creat premisele pentru ca cetățeanul să beneficieze de transparența instituțiilor publice, implicat de informațiile gestionate sau produse de către acestea, inclusiv și de către regiile autonome.

Zece ani de acces
la informația publică

În cei zece ani de existență, textul legii cu privire la accesul cetățenilor la informația publică nu a suferit prea multe modificări sau corecturi, mesajul său principal spunând că instituțiile sunt obligate să furnizeze două tipuri de informații: cele din oficiu și cele exprimate la cererea cetățenilor. Dacă la capitolul “din oficiu” autoritățile sunt darnice în privința informațiilor, atunci când se pune problema să scotocească în arhivele bine păstrate, securizate și deloc încântate de deranj din partea cetățeanului, lu-

Curier
juridic

crurile se mai schimbă.

Trebuie știut că, fără să completeze vreo cerere specifică, fiecare cetățean poate beneficia de informațiile oferite din oficiu de către autorități, aici încadrându-se actele normative care reglementează organizarea și funcționarea instituției, structura organizatorică, numele persoanelor din conducerea unității sau sursele financiare, bugetul și bilanțul contabil. Toate aceste informații ar trebui să îi fie oferite pe tavă cetățeanului, acesta fiind invitat să aleagă din buchetul informativ ceea ce are nevoie.

Ai chef de informare?
Trimite cererea!

Raportându-ne la informațiile dezvăluite la cerere, excepție făcând secretele de stat sau de serviciu, de precizat este faptul că cererea înaintată de către solicitant, fie ea scrisă sau verbală, nu trebuie motivată ca la școala. Solicitarea va fi evidențiată într-un registru special, iar dacă informația cerută este exceptată de la liberul acces sau nu este disponibilă în instituția respectivă, obligația autorităților este ca în termen de cinci zile să comunice și să motiveze de ce nu a putut da informația. Dacă totul este în regulă și informația se dovedește a fi publică și poate fi comunicată, atunci în 10 zile solicitantul trebuie să primească informația.

Statul nu are voie să perceapă taxe pentru furnizarea acestor informații, însă poate emite pretenții în ceea ce privește contravaloarea serviciului de copiere a documentelor. Dacă accesul la informația publică începe să devină mai anevoios sau chiar interzis, fără a fi oferite prea multe explicații, atunci se poate redacta o reclamație administrativă. Lucrurile pot merge chiar mai departe și se poate face o acțiune în instanță, având și dreptul de a solicita despăgubiri.

Sursa: avocat-tv.ro